

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Printed and published bi-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ГАСТРОЛІ МЕНШОВИЦЬКОГО КЛЮБНА, АБРАМОВИЧА.

Один з гнилих стовпів П. Інтернаціоналу, лідер російських меншовиків, Абрамович, рогувши своє військо на європейських смітниках, приїхав шукати його в Америці.

Побачивши, що “принцип” робітництва Злучених Держав може йому вилітати бородою, Абрамович переїхав до Канади і в неділю, 8. марта, в міжнародний день жінок-робітниць, мав перший мітинг в Монреалі.

Потім робітники зажадали відділення поліції з салі. Поліція забрала, але робітники не дали говорити Абрамовичеві, мовляв, розуміємо тебе і без слів.

А телеграма з 15. березня з Шіаго доносить, що там робітники прийняли Абрамовича як крадця. Як тільки він показався на сцені перед двотисячною масою робітників і почав свої напади на П. Інтернаціонал і радянську владу, в ту хвилину присутні почали його бомбардувати чим попало.

ФАШІСТИ ПРОТИ ФАШІСТІВ.

Як видно з телеграми з Риму від 13. березня, італійські робітники-фашисти вже перестали бути фашизмом і поєтали проти фашистів — власників фабрик та виїхали в місті Л'юмбарді на страйк разом з робітниками соціалістами.

Задурена патріотизмом частина робітників Італії повстала коліс під проводом соціалістичного ренегата, Муссоліні, проти своїх братів робітників, що виїхали на страйк по цілій Італії, що хотіли раз на завжди покінчити з ладом насильства і визиску.

Задурені патріотизмом, ріжкими головами, але фашистськими клітками, а це більше куплені капіталістами, італійські робітники-фашисти наїдали на себе чорні сорочки і виринули побічною на Рим.

Та як не можна поводити води з огнем, так не можна поводити багатого з бідним. Муссоліні позасновував в Італії фашистський трейд-юні, звинуватив при їх допомозі загальному робітничеству заробітну платню, тільки-ж це вийшло одночасно на шкоду і робітникам фашистських уній.

побачили, що фашизм свого голодного жовудка не напоїть і разом з робітниками соціалістами, проти яких вони ще вчора боролися, дружно виїхали на страйк.

Фашисти — власники фабрик і їх слуги, обобрилися для оборони своїх фабрик перед фашистами-робітниками. А одночасно вони вислали Депутатів до Муссоліні, запитуючи, що стримало фашистську партію від азамання страйку, на яку вони, капіталісти, видали величезну суму грошей.

Що-ж тепер скаже наймит? Дуже можливо, що він найде пену скількись вірних собі фашистів-робітників в інших містах Італії і піде їх проти робітників Л'юмбарді. Дуже можливо, що він піде проти них поліцію і військо.

Л'юмбардські робітники-фашисти побачили нині, що їм подорожі з робітниками соціалістами, завтра це саме побачуть робітники-фашисти інших міст Італії і також злучаться з соціалістами і комуністами для боротьби проти визиску.

РЕВОЛЮЦІЙНА УКРАЇНСЬКА ПАРТІЯ.

(3 нагоди 25-ої річниці заснування.)

В кийському “Більшовику” з 15. лютого 1925 р. С. Драгоманів, син Михайла Драгоманів, помітив слідуючу статтю:

Цими днями минуло 25 років з дня заснування на Україні першої української політичної революційної партії “РМП” (Революційна Українська Партія). Утворення РМП відбулося 11-го лютого, 1900 року, воно було ознакою зросту політичної свідомості серед тодішнього українського громадянства, що виділило з себе організовану групу для боротьби з гнетом царського самодержавства.

Україна, як складова частина російської імперії, переживала тоді пору швидкого промислового розвитку, значно швидкого, ніж це було за восьмидесять років. Закордонний капітал допомагав капіталістам на Україні розвивати велику індустрію на Лівобережжі та цукроварство на Правобережжі.

Все це були прикмети організації буржуазії для боротьби з пролетаріатом та малоземельним селянством, що кидало село та йшло на фабрики.

Цілком природно, що поступово частина української демократичної інтелігенції не могла не звернути уваги на величезні явища. Виховане на гасла Михайла Драгоманова про конечну потребу політичної волі, молоде покоління української інтелігенції, звязане з малорозшарованим селянством, перейняте ненавистю до самодержавного безладдя, кинулося у вир боротьби й організувало для нього політичну партію — РМП.

Перший склад РМП був переважно не соціалістичний, все-ж думаю про політичну боротьбу, як зазначає тов. Равіч-Черкаський в “Історії Комуністичної Партії України”, ця партія легко засвоїла як засіб звільнити “рідну Україну” від ланцюгів московського царя й захити самостійним життям. Були в лавах РМП і соціал-демократи, що пройшли марксистську школу, хоч і не побудили націоналістичних зобов'язань, були й інші течії — самостійницька, драгоманівсько-федералістична та народницько-революційна.

РМП, отже, була по суті конгломератом ідеологій різних класових угруповань тодішньої України, що їх об'єднувала не навист до самодержавства й мала бажання його знищити. В міру розвитку капіталізму й класового розшарування на Україні міннялося й обличчя РМП. В 1902 році з РМП виходить правє крило — “самостійники-демократи”, що організує “українську народню пар-

тію”, яка в 1917 році відродилася під назвою партії “соціалістів-самостійників” — махрових шовіністів антибільшовиків, ідеологів куркульства й активних учасників усіх протирядянських інтервенцій.

3 міжнародного робітничого руху

НАПАДКА НА ФРАНЦУЗЬКИХ КОМУНІСТІВ.

По всій Франції збільшуються репресії проти комуністів. Поліція особливо люте в прикордонних з Німеччиною та Бельгією місцевостях, де шукає якихсь чужоземних комуністів, що ніби то таємно перейшли кордон.

Труси переводяться масово. В 4-ох невеликих прикордонних містах в Ельзасі на протязі 3-ох днів перешукано кілька сот робітничих помешкань.

В деяких робітничих знайдено були фотографії Леніна. Це послужило гаслом до того, щоб перешукати весь будинок. Фотографії були конфісковані, а їхніх власників побито й арештовано. Така-ж доля спіткала й тих робітників, в яких знайдено було комуністичні газети. У трусах разом з поліцією брали участь члени місцевих фашистських організацій.

ХОЧУТЬ ВИКЛУЧИТИ КОМУНІСТІВ З ПАРЛЯМЕНТУ.

Болгарський уряд вимагає виключення із складу народних зборів (парляменту) всіх комуністичних послів. Приводом до цієї вимоги є убиство посла урядового бльоку Милева, що його влада приписує комуністам.

БІЛІЯ ТЕРОРУ В НІМЕЧЧИНІ.

Німецька комуністична преса, протиставляючи прості цифри, дає яскраву картину білого терору в Німеччині.

З 575 контрреволюціонерів, учасників Каповського путча в 1920 році, лише кілька чоловік попали в тюрму. Члени монархістичної організації “Конзул”, що винили убиства Ербергера та Ратенау, ходять на волі.

Поруч з тим: “За час січень-вересень 1924 р. 7,468 робітників та ко-

АРЕШТИ І ВИСЛАННЯ КОМУНІСТІВ З ФРАНЦІЇ.

На прохання італійського фашистського уряду в Лонгві, Франція, вчинено поголовні триси серед робітників італійських емігрантів, яких багато є в цьому районі. Знайдено нелегальні італійські комуністичні газети. Поліція дуже хотіла дізнатися, звідки й через кого робітники одержали ці газети. Багато арештованих було побито. Всі одержані таким чином відомості переслано секретним пакетом фашистському уряду.

У Марселі на вимогу Муссоліні французька поліція арештувала італійського робітника-емігранта, комуніста Бокарді. Через те, що видача політичного “злочинця” неможлива, італійський уряд заявив, нібито Бокарді обвинувачується в карному злочинстві. Французька поліція без заперечення видала Бокарді італійській владі. У Льотарингії чиняться масові триси серед робітників-чужинців. Всіх заіздозрілих в співчутті комунізму висилають цілими партиями закордон. Деякі з висланих живуть у Франції вже більше 20-ти років. Деяких робітників вислали тільки за те, що вони кілька місяців тому співали революційні пісні.

НАПАД ПОЛІЦІ НА РЕДАКЦІЮ КОМУНІСТИЧНОЇ ГАЗЕТИ “РОТЕ ФАНЕ”.

18. лютого помешкання редакції та друкарні газети центрального органу німецької комуністичної партії “Роте Фане” оточено великими поліцейськими загонами. Серед одягнених в поліцейські форми поліцаїв були “особи” у цивільній одежі — агенти таємної поліції соціал-поліцейстера Ріхтера, відомого хабарника та організатора берлінської політичної охорони. “Особи” та поліцейські офіцери в супроводі поліцаїв заповнили всі помешкання редакції та друкарні й почали труси, причому перевертали все, що тільки можна було: шухлядки стільців, кошки для паперу, шафи та інше. За короткий час помешкання виглядало, як після погрому. Все перевернено до гори дном.

Судачи по всьому, поліція шукала серед рукописів редакції документів, що на їх підставі “Роте Фане” містила матеріяли за час переговорів про здійснення плану Доса. На великий жаль поліції таких документів у редакції не знайдено. Увесь знайдений літературний матеріял передано прокуратурі. Заарештованих сторожів редакції звільнено.

ЗА ЄДНІСТЬ ПРОФРУХУ.

Другий з'їзд фабрзавкомів Остравської округи в Чехії ухвалив резолюцію про потребу встановлення єдиного фронту робітничої класи в боротьбі з капіталом.

За резолюцію голосували комуністи, соціал-демократи, націонал-соціалісти та християнські соціалісти.

В КРАЇНІ НЕВОЛІ І СЛІЗ.

ЗАРЕВУ КРІВАВОГО ПОЖАРУ НА КРЕСАХ ПОЛЬЩІ.

“Діло” вміщує цікаве донесення команданта прикордонного корпусу.

Командант корпусу доносить до міністра військових справ, що в місяці січні вининило 18 нападів ріжних банд на поміщицькі маєтки кількістю від 30 до 50 осіб кожна.

Крім цього за цей місяць учинено 15 збройних нападів на казарми.

Частини корпусу мали понад 40 сутючок з бандитськими загонами на ріжних ділянках території, на якій розташований корпус. Підчас сутючок убито 25 воїнків, ранено 42. Наші загони ввіймали 60 людей, з яких більш як половина повстанців.

Далі командант корпусу прохає прислати на підмогу 700 нових жандармів.

ТУТУТ ЗА МІРНОЮ ПОЛІТИКУ НА КРЕСАХ.

У звязку з циркуляром міністра внутрішніх справ Ратайського, що заборонив на кресах посольські мітинги на підставі старого царського закону, серед членів кабінета виникли серйозні непорозуміння.

Вице-премієр Тутут ультимативно вимагав анулювання циркуляра; загрожуючи в протинуюм разі своєю димісією. Тутут гадає, що розпорядження Ратайського підірває справу оздоровлення кресів і шкідить політиці примирення, що її провадить Тутут. Через цей інцидент, який ще не розв'язаний, Ратайський прохає голову сеньора Ратая зняти з порядку денного чергового засідання союму низку внесених клябми пропозицій, що стосуються до кресів. Обговорення цих пропозицій відбудеться тільки на тому тижні, коли буде встановлено лінію кабінета.

ПОМАГАЮТЬ “ГОЛОДНИМ ПОМИЩИКАМ”, А НЕ СЕЛЯНАМ.

У звязку з голодом у польських селах, державний банк асигнував 6 мільйонів злотих на одноразову допомогу “голодним поміщикам”. На думку державного банку “голодними” є тільки польські поміщики та колюїсти. Селянство не одержує жадної допомоги.

ЯКУ АРМІЮ ДЕРЖИТЬ ПОЛЬЩА.

Газета “Валка люду” перерахує цікаві дані про асигнування на польську армію.

Із загальною суми бюджету в 1,900,000,000 злотих на утримання армії витрачається 829 мільйонів злотих, що становить 40 процент бюджету.

За цю величезну суму грошей Польща утримує 300 тисяч армію, 120 тисячній загін поліції та 18.538 воїнків прикордонної охорони.

ПАНСЬКА ЖОРСТОКІСТЬ НА КРЕСАХ.

“Воля Народа” характеризує стан українського села і пише:

“Діло дішло до того, що селянство, що засідає кресі, мещікає в землянках, сотки тисяч людей їдять хліб із кори та дісти. Голод мішно засів в українському селі. Діти вмирають з голоду.

Уряд не хоче вживати заходів до того, щоб допомогти голодним. Крім того податкові урядовці поведуться з населенням так жорстоко, як ніколи раніш. Податкові урядовці прибувають до села, де нічого не має, де йнаше голод та стягають за всяку ціну належні податки з селян. Вони списують майно, влаштовують ескзекуції, чинять масові арешти серед селян за несплату податку.”

Селяне шодня виряджують делегатів до центру з проханням про допомогу, але без жадних насідків.

Газета вимагає організації нетайної урядової допомоги голодним, звільнення від податків та приборкання місцевої влади.

ПОМИЩИКИ НЕ ХОЧУТЬ ПЛАТИТИ ПОДАТКІВ.

Польща перебуває на передодні оригінального страйку, що його польські газети називають “податковим страйком.”

Познанські поміщики поставили приняти виплату податків. Вони звернулися з відозвою до всіх польських поміщиків, у якій прохают підтримати їх у цьому податковому страйку.

Українські селяне вносять у польську скарбницю 400 мільйонів злотих податку, а польські поміщики всього тільки 100-мільйонів у той час, як поміщицькі землі в 5 разів більші, ніж селянські.